

UTSKRIFT

17

◇ 1977-2020 ◇

UTSKRIFT 17

1977–2020

EN VÄNBOK TILL ERIK OCH LENA

**KULTURMILJÖ
HALLAND**

KULTURMILJÖ
HALLAND

Utskrift ges ut av Stiftelsen Hallands Länsmuseum, Kulturmiljö Halland

Detta är nr 17 i en löpande serie

Postadress: Kulturmiljö Halland, Bastionsgatan 3, 302 43 Halmstad

Telefon: 035-19 26 00

E-post: kansli@kulturmiljohalland.se

Hemsida: www.kulturmiljohalland.se

Pärmens insidor: En djupdykning i lokalpressen med hälsning från Patrik Hallberg.

Fram- och baksida samt layout: Anders Andersson.

Redaktörer: Per Wranning och Leif Hægström.

©2019 Kulturmiljö Halland och resp. författare.

Författarna ansvarar själva för artiklarnas innehåll.

ISSN 1102-7290

Tryck: Kulturmiljö Halland, Halmstad 2019.

Innehåll

Förord	6
<i>Anas al Khabour</i>	
Till mina kära vänner Lena och Erik	9
<i>Monica Björk-Bulow</i>	
En hälsning	10
<i>Torbjörn Brorsson</i>	
Ås kloster, dess keramik och kontakter med moderklostret i Sorø	13
<i>Pär Connelid</i>	
Stora Slöinge – en tidigare storgård?	17
<i>Anders Håkansson</i>	
20 år – från torpare till slottsherre	21
<i>Leif Hügström</i>	
Utgårdaloke och Skreas järnålder	25
<i>Conny Johansson Hervén</i>	
Hörsås Revisited: The Sacred & Profane Memories of Conny Johansson Hervén	29
<i>Fredrik Larsson</i>	
På djupet med Halmstads historia – i mötet mellan gammalt och nytt	33
<i>Lennart Lundborg</i>	
Forskning om Hallands bronsåldershögar	37
<i>Linn Nordvall</i>	
Rapport till Erik och Lena om högen i Övraby socken, nr 25	41
<i>Christina Rosén</i>	
Gräsås – 30 år efteråt	45
<i>Bo Strömberg</i>	
Upptäckten av en välbesökt plats i Susedalens landskapsrum	49
<i>Stina Tegned</i>	
Ett altarskåp med ett ovanligt helgon – och möjligen konsthistoriens sötaste Jesusbarn.....	53
<i>Christina Toreld</i>	
På kors och tvärs genom halländsk järnålder	59
<i>Bengt Westergaard</i>	
En hög i Skedala	63
<i>Per Wranning</i>	
Det räcker med ett vykort!	65

1986 års modell av 'grovisar'

Bengt Westergaard

En hög i Skedala

Att jag hamnade på museet i Halmstad är helt och hållet Annika Jeppssons fel. Hon tipsade mig om jobb, i tider då man nappade och högg på allt som rörde arkeologiska utgrävningar. Året var 1984. Annika och jag harvade på fälten i Önnerup, väster om Lund, där ledningarna för Sydgas grävdes ner.

När jag kom till Stiftelsen Hallands länsmuséer, Halmstad och Varberg (nuvarande Kulturmiljö Halland), var begreppet *'ErikoLena'* redan etablerat. De var i princip 'arkeologi i Halland', i varje fall den södra delen av länet. Och så skulle det förbli. Utan några egentliga kunskaper i hur man bedriver stadsarkeologi i en exploateringsmiljö, lärde mig Erik och Lena raskt hur det går till, samtidigt som de såg till att jag fick grepp om Hallands geografi.

Under två säsonger var det nästan bara stadsgrävningar i Halmstad och Laholm som gällde för min del, men sommaren 1986 skulle Lena och jag gräva en gravhög, en bronsåldershög, i Skedala, öster om Halmstad, Snöstorp RAÄ 21:1. Till vår hjälp fick vi något som då kallades för 'grovisar', dvs billig, okvalificerad och oftast tämligen ointresserad arbetskraft. Våra adepter var inga undantag (bild 1). De bestod av ungdomar till anställda på grustaget, i behov av sommarjobb. Intresset för jobbet var, med meteorologiskt inspirerade termer, svagt till måttligt.

Nåväl, vi grävde på. Lena och Erik hade grävt bronsåldershögar i Halland tidigare, så det var bara att luta sig tillbaka och ta del av deras erfarenheter. Vi hittade skepps-sättningar och annat i gravhögen, vi fikade i grustagets personalbod (bild 2). Bilderna är hämtade ur en negativsamling som jag nyligen hittade i mina gömmor.

Samtidigt som gravhögen undersöktes, pågick en riksomfattande inventering av landets fornlämningar, som detta år innefattade Halland. De namn på inventerare som jag

kommer ihåg höll på i länet, under platschef Kjell Edvinger, var Wivianne Bondesson, Anders Gustavsson och Thomas Andersson. Ni andra som eventuellt deltog får förlåta min glömska.

När inventeringen nådde Skedala, efterfrågades eventuella namn och traditioner kring högen som vi grävde. För skojs skull sade vi till inventerarna i fråga att den kallades för ”Kung Bengts hög”. Den skulle ju ändå tas bort. Jag ser nu att namnet lever kvar i FMIS. Vi får hoppas att namnet överlever övergången till Fornreg.

Grävningen av gravhögen fick avslutas av den dynamiska duon ’ErikoLena’, eftersom min tillfälliga anställning hade avslutats för säsongen. Men mina periodiska inbopp på Stiftelsen skulle fortsätta i några år. Och anledningen därtill låg först och främst i begreppet ’ErikoLena’; till dem ville ju man gärna tillbaka!

Fikastund!